



جهان به احترام «آقا» ایستاد



روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
شنبه ۱۳ تیر ۱۴۰۵ - ۱۹ محرم ۱۴۴۸
سال بیست و هشتم - شماره ۷۶۲۷ - صفحه ۲

جهان سلطه و استکبار گمان می کرد ایران نابودشدنی و حذف شدنی است. ولی «آقا» کار ما و دنیا و آخرت ما را محکم کرده بود، پیش از آن که از میان ما برود. اصلاً ما که به امید امام عصر هستیم، شکست نداریم، زوال نداریم، همه و همه امید و صعودیم. هر چقدر دیر بگذرد، امیدمان از دست نمی رود. «اگر چه دیر بماندم امید برنگزفتم / مَضَى الزَّمانُ و قَلْبِي يَقُولُ إِنَّكَ آتٍ» زمان می گذرد و قلب ما گواهی می دهد که می آید. شب های تاریک و ظلمانی ما به امید دیدار رُوی دوست روز روشن می شود و چشمه حیات را در تاریکی ها می یابیم. «شبان تیره امیدم به صبح روی تو باشد / وَقَدْ تَفْتَشُ عَيْنُ الْحَيَوةِ فِي الظُّلُمَاتِ» عاشق روی تو شدن فقط این چند روز کوتاه عمر زندگی ما نیست. اگر خاک گور ما دوستدارانت و سربازانت را ببویی، بوی عشق رامی یابی «نه پنج روزی عمر است عشق روی تو ما را / وَوَجَدْتَ رائحةَ الْوُدِّ اِنْ شَمَمْتَ رَفَاتِي». اکنون بیا و تماشا کن که ملت ایران چگونه در عزای تو - که نه! - در حماسه تو مبعوث شده اند. جهانی به احترام ایستاده است تا به دنیا بگوید جمهوری اسلامی نیامده است که برود، آمده است که بماند و استکبار رازبون و خوار کند. آمده است که تحقق وعده الهی باشد که اراده شده است مستضعفین را منت بگذارد و آنان را پیشوا و وارثان این زمین و سرزمین کند.



عکس: حامد حیدری / شبکه جهان | جوان

